

॥ खंड ०६ ॥

॥ ओवी नं. १२ ॥

ओवी महात्म :- पोळ सणांच्या दिवशी, दिवस पलटण्याच्या समयास, संधिकाळत,
नव्या कार्यआरंभाच्या वेळी हमखास म्हणण्यात येणारी...

॥ **निरसनसह** मुळवरची ओवी ॥

॥ शुन्याकाराची ओवी ॥

वरभजनं :- ॥ परमेश्वरी पोळ गावतो । तोरणा खाली नवरा पाहयजो ॥

- ॥ ऋषि म्हणे शुन्याकार । होईन गा पृथ्वा ॥ घृ-०१ ॥
 ॥ परमेश्वरी पुंजन पोळ । तोरणा खाली उभा नवरा ।
 कृष्ण म्हणे मी, परमय शक्ती । तेव्हाच पलटन गुढां ॥०१॥
 ॥ काडी-मुडीचे व-हाडी देवता । त्यामध्ये श्रीकृष्ण होता ।
 रूक्मिणी म्हणे, परमय शक्ती । त्याची कोणती सत्ता ? ॥
 ॥ ज्याची होती सत्ता । तो तेव्हाच उभा झाला ।
 रूक्मिणीला दृष्टांत पडले । म्हणे विचार नाही बरा ॥
 ॥ रूक्मिणी पुसे, श्री कृष्णाला । हे काय होय ? सांगा मजला ।
 कृष्ण म्हणे ऐक रूक्मिणा । सकाळी सांगीन तुला ॥ ०४ ॥
- ॥ सकाळी सांगु केलं कृष्णा । ते सांगा हो मजला ।
 आजच होईक होणारं आहे । गंगेत दावीन तुला ॥
 ॥ कृष्ण म्हणे, मानव बेटा । त्यानं तेव्हाच विचार केला ।
 किंवा जळगाव :- ॥ मारु म्हणे कृष्ण बेटा । तेव्हाच विचार केला ॥
 प्रातःकाळी गडी बोलावले । चला म्हणे/जावु आंघोळीला ॥०६॥
 भजनं :-
 ॥ कृष्ण आंघोळीला निघाले । संग वाळ गोपाळ घेतले ॥
 ॥ कृष्ण आंघोळीला निघाले । संग रूक्मिणीला घेतले ॥
 ॥ कृष्ण आंघोळीशी जाता । संध्या कलंकीची आली ।
 रूक्मिणीला दृष्टांत पडले । कळवं उभी झाली ॥
 ॥ कृष्ण म्हणे, ऐक रूक्मिणी । उभा आहे मी तिरभवना ।
 माझ्या वाचुन आणीक दुसरा । नाही कोणी जाणा ॥०८॥
- ॥ आकाशी/स्वर्गि आहयं पाताळी आहयं । भरून आहे सुर्या ।
 कृष्णा ! याच वेळी, ऐसाच होय । सेरूप दाव मजला ॥
 भजनं :- ॥ कलंकी होता, तो अवघा झाला शंक ।
 निशं:कलंकी उभा राहुन । दावे/दावन कौतुक ॥
 ॥ निशं:कलंकी उभा राहीन । तो दाखवन कौतुक ॥
 निष्कलंकी उभा राहुन । मोडन कलंक ॥ १० ॥
 ॥ एवढाच उपाय होत नाही । कृष्ण तेव्हाच चकित झाला ।
 कलंकीची कळ लागता । कृष्णचं गुप्त झाला ॥
 ॥ कृष्ण अवतार राज पांडव बादशाही । तेही गुप्त झाले ।
 कली मध्ये द्युत उतरले/अवतरले । अवघ्याशी खर्चि दिले॥१२॥
- ॥ ऋषि मुनी शुन्याकार । होईन अवघी पृथ्वा ॥घृ-०२॥
 ॥ आधी ऋषि मग मुनी । होईन अवघी पृथ्वा
 संसाराची सोय गडेहो । नाही राहणार कोणा ॥

॥ सकस संसारी, अन्न आहारी । हेही जातीनं सारे ।
साहंकारी पोहना अधारी । धनी उभा यवगाले ॥

किंवा:- ॥ अन्न पाण्याचे आधार त्याहीला । ते जातीन सकस
साहंकारी पोहना अधारी । ते नांदन ईथ ॥ ..जळगाव

॥ इत्तेवार होय विष्णुचा । विशंक/विषय मोडुन, ऋषि आला ।
त्याच दिवशी पाया गडे हो । निरंजना चा बसला ॥१६॥

॥ कली होता, तो गतकली झाला । गलीत पात्र झाले सारे ।
पत्रिकेची खोज गडेहो । नाही लागली कोणाले ॥

किंवा :- या पत्रकीचा शोध नाही । लागला जना/कोणा ॥..जळगाव

भजने :-

॥ परमेश्वरी पोळ गावला । ऐक निरंजनी ।

तोरणा खाली बैल गेला । कोण त्याची नवरी ? ॥

॥ देवाचां शकुन सांगते खरी । कोण होय बैलाची नवरी ? ।

अठरा खुम्मी धान्य घरी । ती होय बैलाची नवरी ॥

॥ निरसनसह शुन्याकाराची ओवी ॥

॥ शब्दार्थ/चरणार्थ व निरसन ॥

शुन्याकार :- काहीच शिल्लक राहणार नाही. सर्वकाही शुन्य होईल.

गुढा :- गुढीपाडव्यात उभारण्यात येणारी गुढी. जुनी सत्तापलट होवुन नवी सत्ता स्थापन करण्याची खुण म्हणजे ही गुंढी आहे. ईथे व्दापर यवगाची सत्ता पलट/वदल होवुन कलीची नवी सत्ता स्थापण्याची, यवगाची पालटाची /वदलण्याची खुण ला गुढी या शब्दाने संबोधिले आहे.

परं/परम् :- सर्वोत्कृष्ट, । **परंपार :-** सर्वोत्कृष्ट च्याही पलीकडे...

परमय शक्ती.. :- परं परम् सत्व रज तम सह सर्व शक्तीला जागृत करून त्या शक्तीना तेज देणारी परंपार असलेली व परमळ/सुगंध/सुवासाप्रमाणे दरवळणारी/पसरणारी परमात्माची ही परमय शक्ती जीच्यात सदैव परमात्मा चा वास राहते.

ही निराकार निश्कलंकी आदीपुरुष परमात्माची परमय ज्योर्तिमय शक्ती कधीच एका देहीत सम्मावु शकत नाही. म्हणुन ती पुण्यात्म्यात अंश, अंशात.. अवतार घेवुन एक एका देहीत वास करत त्या देहीस परमय पदा पर्यंत घेवुन जाते. उदाहरणार्थ :- पुण्यात्मा संत तुकाराम महाराज यांच्या देहीत ही परमय शक्ती वास करत असल्यामुळे ते मल-मुत्र विसर्जन..ईत्यादी देहकर्म करत असतांनी सुध्दा परमात्म्याच्या नाम ज्योती च्या परमयात राहत त्यांच्या मुख्रातुन नाम निघत राहत होते. अंती ते परमय पदा गेले.

जेव्हा जेव्हा परमात्म्याचे चर्तुव्युह रूप रंचनेत अवतरण होते, तेव्हा तेव्हा ही परमय शक्ती संचारत असते. आणी आदीपुरुष परमात्माच्या चतुर्व्युहरूपासह या चतुर्व्युहरूप रंचने च्या अवतरण कालावधीत विविध ठिकाणी स्थित असलेल्या सत् देहीच्या ज्योती उजाळत राहते. त्या त्या सत्देहीच्या ज्योतीमध्ये ही परमय शक्ती खेळत, त्या एका देहीला संपुर्ण उजाळुन त्या उजळलेल्या देहीपासुन दुस-या सत् देहीच्या ज्योतीला ज्योत मिळवत त्या दुस-या सत् देहीलाही उजाळते. दुस-या देहीतुन तिस-या देहीला, तिस-या देहीतुन चौथ्या देहीला... असे अनेक सत् भक्त योगी गणांच्या देहाला त्या ठरावीक समयकालात झपाटत राहते. देहीला झपाटत त्या त्या देहीच्या ज्योतीला ज्योत मिळवत देहज्योती उजाळत सुगंधाप्रमाणे पसरत हरी नामाचा परमय सोडत खेळत राहते. परमात्मा अवतरण कालावधीत व या अवतरण कालावधीच्या पुढे मागे जन्मा आलेल्या सत् भक्त योगीच्या देहीला ही परमात्माची परमय शक्ती उजाळत अनेक देहा उजाळत राहते. या परमय शक्तीव्दारे उजळलेल्या देहीची सुगंधाप्रमाणे पसरणारी परमय/परिमल, ती देही असो या नसो, तरी त्या उजळलेल्या देहीचा किर्तिरूपी अक्षय सुगंध परमात्म्या ची ही अक्षय परमय शक्ती युगान युगा दरवळत ठेवते. .

जेव्हा जेव्हा ही आदीपुरुषाची परमय शक्ती अवतरत असते, तेव्हा तेव्हा या शक्तीद्वारे आत्मज्योत उजळण्याकरीता, या परमय शक्तीचा संग लाभ होण्यासाठी आणीक बहु कारणासाठी अनेक दिव्य विभूतिया, जाणते, महात्मे, भक्त, योगी, सिध्दगण, सह देवतागण अवतारदिक व ईतर परमात्म्याच्या शक्तीर्यो, सिध्दर्यो..ईत्यादी परमात्मा संग अवतरत असतात. आदीपुरुष परमात्माच्या चतुर्व्युहरूप रंचनेचे अधिक ग्यान कृष्णामृत मधुन घ्यावे.

दृष्टांत :- प्रत्यक्षात घडणारी घटनांच्या आधीच प्राप्त झालेल्या खुणा अथवा संपुर्ण घटनाकम त्या होणा-या घटना घडण्याच्या अगोदरच दृष्टिपटलावर दिसने. ।

सकस :- समस्त, सर्व । **होळीक/होईक** :- होणार आहे, होणारी घटना होणार आहे, पुढे घडणारी घटना घडणार आहे. । **दावीन** :- दाखविन, दृष्टीस दिसेल. । **संध्या** :- संधिकाळ । **मुनी** = मौनी, मौन वत धारण करून चुप्पी मारून वसलेला ।

कलंकी होता, तो अवघा झाला शंक... :- जिवन जगतांनी व युध्दाद्वारे जे दोष-पातकाचे कलंक लागलेत ते सर्व कलंक धुवून, तो संपुर्णपणे शंक म्हणजेच निश्कलंकी झाला. । **शंक** = पवित्र, पाक, अतीशुध्द, निशंकलंकी. ।

विशंक = अपवित्र, कलंकी. शुध्द नसलेला. कलंक असलेला.

गलीत :- दुषित । **गलीत पात्र** :- नदिचे पात्र जसे दुषीत होते त्या प्रमाणे या कलीद्वारे सर्व दुषित कलंकीत होणे.

-: निरसन :-

॥ परमेश्वरी पुंजन पोळ । तोरणा खाली उभा नवरा ।

कृष्ण म्हणे मी, परमय शक्ती । तेव्हाच पलटन गुढां ॥०१॥

कृष्ण परमेश्वराने चतुर्व्युहरूपांची रंचना करून पुर्ण अवतार घेतला. आणी या पुर्ण अवताराचे पुंजन करण्यासाठी त्याचे पुर्विचे संवंगडी, सखे, जाणते योगी भक्त जन, देणं व वर मिळवणारे सह देवगण, शक्तीगण या पृथ्वीतलावर अवतार घेवून अवतिर्ण झालेत. यांच्या अश्या एका मागुन एक अवतीर्ण होवून परिपुर्णतम पुर्ण अवताराच्या दोरीत स्वतःला बांधुन, तोरणाप्रमाणे हे सर्व अवतार या कृष्ण परमेश्वरी पोळ्याची शोभा वाढवु लागलेत. जसा वैलाला पोळ्याच्या सणां च्या दिवशी तोरणा खाली वैल उभा करून त्याचे पुंजन केल्या जाते, तसे या परमेश्वरी पुंजन पोळ्याच्या तोरणा खाली तो कृष्ण अवतार उभा होता. त्या परमेश्वरी पोळ्यात कृष्णाचेच पुंजन सर्व जन करत होते. अश्या रितीने कृष्णा भोवती भिड/गार्दि करत या परमेश्वराचे पुंजन करण्याचा चतुर्व्युह अवतार रंचनेचा पोळ भरला होता.

जिच्या घरी अठरा खुम्मावर अठरा पुराणात उभा असलेल्या आपल्या नव-याच्या चारवेद, सहाशास्त्रे, अठरापुराण.. ईत्यादी ची ज्ञान संपत्ती आहे, अशी ती कृष्णाची नवरी रूक्मिणी सुध्दा त्या पोळ्यात पतीपुंजन करत उभी होती. तिला उद्देशुन कृष्ण म्हणे की : जेव्हा ही परमय शक्ती म्हणन, तेव्हाच या व्दापर यवगाचे पलट होईन. यवगाची गुढी पलटुनी नव्या यवगाची गुढी उभारल्या जाईल.

॥ काडी-मुडीचे व-हाडी देवता । त्यामध्ये श्रीकृष्ण होता ।

रूक्मिणी म्हणे, परमय शक्ती । त्याची कोणती सत्ता ? ॥

काडी मुडीचे ग्रामदेवता चे पुंजन जे व-हाडी करत होते, त्यामध्ये सुध्दा तोच श्रीकृष्ण उभा होता. त्या व-हाडीची अठरा खुम्मी धान्य घरी असलेली म्हणजेच अठरा पुराणाचे ग्यान संपत्ती घरी असलेली रूक्मिणी आपल्या अठरा खुम्माच्या वर उभ्या असलेल्या पतीदेव कृष्ण रायास म्हणे की : तुम्ही जी परमय शक्ती म्हणता, तिची अशी कोणती सत्ता आहे ?

॥ ज्याची होती सत्ता । तो तेव्हाच उभा झाला ।

रुक्मिणीला दृष्टांत पडले । म्हणे विचार नाही बरा ॥

रुक्मिणीने कृष्णास असे पुसता क्षणीच, ज्याची ती परमय शक्ती होती तो कृष्ण तेव्हाच उभा झाला. आणी रुक्मिणीला होणा-या घटनांचे दृष्टांत दाखवले. या दृष्टांतातील खुणा बघुन रुक्मिणीला चाहुल लागली की, आपण जो विचार केला होता : या कृष्णाची परमयशक्ती ची कोणती सत्ता आहे ? हा विचार नाही बरा !. हा कृष्णच दहाही अवतारी खेळ खेळणारा माझा धनी आहे. आता हा नवाच खेळ हा उभा करणार आहे. म्हणुन रुक्मिणी कृष्णास आतुरतेने पुसे की : हा काय खेळ होणार ? सांगा हो मजला !

॥ रुक्मिणी पुसे श्रीकृष्णाला । हे काय होय ? सांगा मजला ।

कृष्ण म्हणे : ऐक रुक्मिणा । सकाळी सांगीन तुला ॥ ०४ ॥

कृष्ण आता कोणता खेळ करणार ? याचे ज्ञान घेण्याच्या उत्सुकते पोटी रुक्मिणी पुसे त्या कृष्णाला की : जे काय तुम्ही दृष्टांत दाखवुन खुणा दाखवल्यात, ते काय होय ? ते सांगा मजला हो आता !. तेव्हा कृष्ण उत्तरदाखल म्हणाले की : उदयाच तुला दिसलेले दृष्टाताची घटना घडणार आहे. दृष्टांताप्रमाणे होणारी घटना उदया सकाळी होणार आहे. म्हणुन उदयाच होईक होणार असल्यामुळे, उदया सकाळी तुला या खुणांचे सर्वज्ञान सांगेल.

॥ सकाळी सांगु केलं कृष्णा । ते आता सांगावं मजला ।

आजच होईक होणार आहे ! गंगेत दावीन तुला ॥

दुस-या दिवशी सकाळी सकाळी पुन्हा रुक्मिणीने कृष्णाकडे गळ घातली की : हे कृष्णनाथ ! आज सकाळी तुम्ही काल रात्री मला दिसलेल्या दृष्टांताच्या खुणगाठी चे अर्थज्ञान सांगु केले होते. आता ते सांगाव मजला ! तेव्हा कृष्ण रुक्मिणीला म्हणाले की : हो आजच सकाळी सकाळी होणारी घटना म्हणजे होईक होणार आहे. आता मी तुजला ते आजचं होईक नुसतेचं कोरडे न सांगांता ते गंगेत प्रत्यक्ष दाखविणार !. चला गंगेत आंघोळीला !

॥ कृष्ण म्हणे, मानव वेटा । त्यानं तेव्हाच विचार केला ।

प्रातःकाळी गडी बोलावले । चला म्हणे/जावु आंघोळीला ॥ ०६ ॥

भजनैः- ॥ कृष्ण आंघोळीला निघाले । संग वाळ गोपाळ घेतले ॥

॥ कृष्ण आंघोळीला निघाले । संग रुक्मिणीला घेतले ॥

कृष्णाने होणारे होईक गंगेत दावन तुजला असे रुक्मिणीला म्हणता क्षणीच त्यांनी विचार केला की : आपल्या सवंगड्यांना सुध्दा रुक्मिणी संग हे होईक दाखवण्यास घेवुन जावे. आणी त्यांनी त्यांच्या संग अवतिर्ण झालेल्या मानव रूपी सवंगडी व कृष्णसंग अवतार घेतलेल्या पाचही पांडव बादशाह ला त्या प्रातःकाळी निरोप पाठवुन ताबोडतोब आंघोळीकरीता बोलावुन घेतले. आणी रुक्मिणी सह आपल्या वाळ गोपाळ सवंगडी सखे व पांडव बादशाही यांना संग घेवुन, कृष्णाचा तो रमणा गंगेवर आंघोळीस निघाला. कृष्णासह ते सर्व जन गंगेवर आलेत.

॥ कृष्ण आंघोळीशी जाता । संध्या कलंकीची आली ।

रुक्मिणीला दृष्टांत पडले । कळवं उभी झाली ॥

कृष्ण आपल्या रमण्यासह आंघोळीस गंगेवर जाता, कलंकीची संध्या आली म्हणजेच पहाटेच्या संधिकाळ ची वेळ झाली. जसा संधिकाळ लागला तसाच रुक्मिणीला पुन्हा दृष्टांत दिसले की : या संधिकाळची कलंकी कळच उभी राहिली आहे.

॥ कृष्ण म्हणे, ऐक रूक्मिणी । मीच उभा आहे तिरभवना ।
माझ्या वाचुन आणीक दुसरा । नाही कोणी जाणा ॥०८॥

कृष्णाने जाणले की : रूक्मिणीला कलंकी संध्या ची दृष्टांत दिसुन त्याद्वारे होईक ची चाहुल लागुन ती कासाविस झालेली आहे. तीचे मन चलविचल होवुन ती दुःखी झालेली आहे. असे जाणत्या कृष्णाने जाणल्या नंतर कृष्ण रूक्मिणीला म्हणाले की : ऐक रूक्मिणी ! जे काही आहे ते मीच आहे. माझे वाचुन आणीक दुसरा कोणी नाही जाण !. मीच सर्वत्राचा सर्व खेळ खेळणारा, सर्वत्रांचे सुत्र नाचवणारा कळसुत्रधारी आहे. मीच सर्वत्र भरुन भरला आणीक उरलेला आहे...ईत्यादी ग्यान कृष्णाने रूक्मिणीस दिले.

॥ आकाशी आहयं पाताळी आहयं । भरुन आहे सर्व सुर्या ।
कृष्णा ! याच वेळी, ऐसाच होय । सेरूप दावा मजला ॥

तेव्हा रूक्मिणी कृष्णास उद्देशुन म्हणाली की : तुच आकाशी आहये, पाताळी आहे. सानीध्य भरुन भरला आणीक उरला आहे सव्या सुर्याला ! सव्या जनाला कळसुत्रांच्या वाहुल्याप्रमाणे खेळवणारा तुच कळसुत्राचा मालक आहे. तर मग याच वेळी तुम्ही ऐसेच बोलल्या प्रमाणे होवुन, आता याच वेळी ऐसेच होवुन तुमचे सेरूप दाखवा हो मजला !

भजने :-

॥ कलंकी होता, तो अवघा झाला शंक । निशंकलंकी उभा राहुन, दावे/दावन कौतुक ॥
॥ कलंकी होता, तो अवघा झाला शंक । निशंकलंकी उभा राहीन, तो उडवन कलंक ॥
॥ कलंकी होता, तो अवघा झाला शंक । अवतार उभा राहीन, मोडन अवघा कलंक ॥

जिवन जगतांनी व युध्दाद्वारे जे दोष-पातकाचे कलंक लागलेत, ते सर्व कलंक धुवुन सपूर्णपणे शंक म्हणजेच निशंकलंकी होण्यासाठी कृष्ण गंगेच्या पात्रात उतरला. आणी रूक्मिणीचे मन रमण्याकरीता व पुढे होणा-या होईकाच्या खुणगाठा दाखवण्याकरीता, कलंकीची संध्या चा कलंक मोडुन त्याने गंगेत डुबकी मारली. सर्व कलंक धुण्याकरीता गंगेत डुबकी मारुन सर्व कलंक धुवुन तो पुर्णत शंक म्हणजेच निशंकलंकी बनुन कृष्णा गंगेच्या पात्रात उभा राहीला. आणी रूक्मिणीला उद्देशुन म्हणाला की : जसा मी या गंगेच्या पात्रात निशंकलंकी होवुन उभा राहुन तुजला कौतुक दाखवत आहे, तसाच हा निशंकलंकी कृष्णा पुढे येणा-या यवगात उभा राहुन तुला कौतुक दाखवन. पुढे हा निशंकलंकी अवतार कलीसंधीत गुप्तपणे उभा राहीन. आणी या कलीचा अवघा कलंक मोडण /उडवन. या कलीचे ठिकाण उडवन..ईत्यादी रूक्मिणी समोर कृष्ण वदला !

॥ एवढाच उपाय होत नाही । कृष्ण तेव्हाच चकित झाला ।

कलंकीची कळ लागता । कृष्णचं गुप्त झाला ॥ ११ ॥

रूक्मिणीने जे सेरूप दावा मजला म्हणुन मागणी मागीतली होते. त्या मागणी ची पुर्तता करण्यासाठी, या कृष्णाने तर मला गंगेत डुबकी मारुन ऐसा हा निशंकलंकी यवगा यवगा उभा आहे. उभा राहणार आहे. असे म्हणत मजला फक्त त्यांचे निशंकलंकी रूप दाखवले आहे. रूक्मिणीने विचार केली की : या कृष्णाने अर्जुनाला दाखवल्या प्रमाणे आकाशी आहे. पाताळी आहे. भरुन भरला आणीक उरला आहे सव्या सुर्या ! असे सेरूप मजला नाही दाखवले. म्हणुन रूक्मिणी कृष्णास पुनश्चः विनवणीपुर्वक म्हणाली की : ऐवढेच एक निशंकलंकी रूप दाखवुन उपाय होत नाही कृष्णा ! मजला तुमचे सेरूप दावा हो कृष्णा ! तेव्हा तिची ज्ञानमय विनवणी पुर्वक हट्ट ऐकुन, चार वेद, सहा शास्त्रे अठरा पुराणाचे/खुम्मार्चे ग्यान असलेल्या तिच्या बुद्धिचातुर्या कडे पाहत कृष्ण चकीत झाला. कृष्ण चकीत अवस्थेत असतांना कलंकीने आपली संधी साधली. कलीच्या त्या कलंकी संधी ची कळ लागताच, निशंकलंकी कृष्ण

तिथेच गायपाचा खेळ करून निराकार निर्गुण निरंजन ज्योतिमय अवस्थेत जावुन, त्यां सर्वांच्या दृष्टी देखत गुप्त झाला.

॥ कृष्ण अवतारी राज पांडव वादशाही । तेही गुप्त झाले ।

कली मध्ये द्युत उतरले । अवघ्याशी खर्चि दिले ॥१२॥

कृष्ण आपल्या दृष्टी देखत गुप्त झालेला पाहुन, रूक्मिणी सह त्यांचे वाळ गोपाळ सवगडी, कृष्णाचा संग घेण्यासाठी अवतिर्ण झालेले अवतारी जन व पाचही पांडव वादशाही या सर्वाजनांनी कृष्णाचा संग करण्यासाठी, त्यांनीही तिथे गायपाचा खेळ उभारला. आणी या गायपाच्या खेळाद्वारे ते सर्वजन निरंजन ज्योतिमय अवस्थेत जावुन, गंगेतिरी गुप्त झालेत.

अश्या रितीने त्या व्दापरच्या पहाटेच्या संधिकाळी कृष्ण अवतारी पांडव वादशाही सह सर्व कृष्ण सवंगडी व सखे हे गायपाचा खेळ करून गुप्त झालेत. आणी कली मध्ये ते गुप्त झालेले सर्व जन द्युत वनुन उतरले अवतरलेत ! म्हणजेच कृष्ण अवतारी व पांडव वादशाही सह कृष्णाचे सर्व सच्चे सवंगडी भक्तजन कृष्णासंग जे गुप्त झाले होते, ते सर्व या कृष्णासह कलीमध्ये मितलोकच्या चतुर्पती कृष्ण अवधुत पंथाचे भुम्मेवर द्युत वनुन अवतिर्ण झालेत. आणी कलीपासुन पिडलेल्या अवघ्या सच्चे भक्तजनां चे पिडा रोग विघ्न दुर करून, त्याच्या मधुन कलीचे ठिकाणे उडवुन, त्यांना कलीने दिलेल्या पिडा दुःखे च्या मोवल्यात सर्वकाही श्रीकृष्णा सह या द्युतांनी कलीत खर्चि भरून दिलेत. अवघ्या सच्च्या जनास त्यांचे देणं सहजच मिळवुन दिला. कलीपासुन पिडुन येथे येणा-यां सर्व जनाचे रोग-विघ्न, संकष्टे-आरीष्टे, दुःखःदर्द उडवुन त्यांचा खर्च भरून दिलात. श्रीकृष्णा ने येथे उभे राहुन त्याच्या समोर उभे राहणा-या अवघ्यांचे उसने फेडलेत. या श्री कृष्णाजी पासुन कोणीही खाली हात वापस गेला नाही. या श्री कृष्णाजी नेच या चतुर्पती ची दवंडी प्रमाणे वाणी सांगितली...चतुर्पता अथर्वन् वेद सच्च्या भक्तांच्या हाती दिला. तो नाही चुकला तिरलोक्याशी !

॥ आधी ऋषि मग मुनी । होईन अवघी पृथ्वा

संसाराची सोय गडेहो । नाही राहणार कोणा ॥ १३ ॥

॥ अन्न पाण्याचे आहार त्याहीले । जातीनं सकस सारे ।

साहंकारी पोहना अधारी । धनी उभा यवगाले ॥ १४ ॥

कृष्णा मुखच्या या चतुर्पता अथर्वन् वेदात, त्या कृष्णाने सांगी करून ठेवलेली आहे की : या कलीच्या अंताच्या आधी ऋषि मग मुनी होईन अवघी पृथ्वा ! संसाराची सोय गडेहो । नाही राहणार कोणा जनलोकास. कारण की : सर्व संसाराचे आधार जातीन. त्यामुळे सकस संसारी व अन्नाच्या आधारावर जगणारे अन्न आहारी, हेही त्यांचा अन्नाचा आधार गेल्याने निराकार निर्गुण निरंजन ज्योतिमय अवस्थेत विलीन होण्याकरीता कृष्णा कडे येतीनं सारे !. तेव्हा मग तो साहंकारी पवनाधारी धनीयाही यवगाले उभा राहीन. ..ईत्यादी प्रकारचे कित्येक भक्ती त्यांनी येथे सांगुन ठेवलेले आहेत.

॥ इत्तेवार होय विष्णुचा । विशंक/विषय मोडुन ऋषि आला ।

त्याच दिवशी पाया गडेहो । निरंजनाचा वसला ॥ १५ ॥

इत्तेवार होय विष्णुचा :-

॥ कलीचा प्रारंभ जाण । भाद्रपद मास पक्ष कृष्ण ।

त्रयोदशी रविवार दिन । तै जाहला असे ॥ मुळस्तंभ अ-१७/०३.

कलीचा प्रारंभ रविवार या विष्णुच्या दिवसा पासुन झाला. याच दिवसा पासुन जो कृष्ण निरंजन निश्कलंकी ज्योत स्वरूपी ऋषि बनला. त्या निरंजन निश्कलंकी ज्योतीला भजण्याचा चतुर्पती कृष्ण अवधुत पंथाचा पाया अकाशमात मध्ये निरंजन स्वरूपी असलेल्या कृष्ण योगीजन, सखेजन, व सच्चे भक्तजन

सवंगडी.. ईत्यादी द्वारे स्थापल्या गेला. याच दिवशी पाया गडे हो ! या निरंजना चा वसला ! तेव्हापासुन अकाशमात मधील या पंथाच्या ज्या ज्या योग्यांनी या भुतलावर अवतिर्ण होवुन, निराकार निश्कलंकी ज्योतिर्मय निरंजना चा प्रसार प्रचार केला, ते सर्व या अकाशमात मधील निरंजन चतुर्पती कृष्ण अवधुत पंथाचे योगी होय. त्या सर्व योगी च्या पुढे असलेला एक अनामीक योगी येथे कलीचा विशंक मोडुन ऋषि बनून आला.

विशंक मोडुन ऋषि आला :-

कलीमधली अपवित्रता मोडुन, विषय वासनाचे कलंक मोडुन निश्कलंकी बनून, तो कृष्ण ऋषी बनून कलीच्या संधिकाळात आला आहे. कृष्ण देहघरी तो उभा झाला आहे. सावंग्यात उभा हा एक ऋषि ! अवघे तिर्थ आता याहीच्या पायापाशी ! या कलयवगाच्या संधिकाळात त्या गुप्त श्री कृष्णाने पुर्ण अवतार घेतला आहे इथे. त्याच्या संग गुप्त झालेल्या सर्व निरंजन ऋषि ने या चतुर्पता कृष्ण अवधुत पंथाच्या भुम्मेवर घुत बनून अवतार घेतले आहे. घेत आहेत. घेणार आहेत. म्हणुनच चतुर्पती कृष्ण अवधुताचा पंथ हा निर्गुण निरंजन श्री कृष्ण अवधुत ला भजणारे सच्चे भक्त, योगीजन, जाणत्या सिध्द योगी सिध्द शक्तीयों घुतगण ईत्यादी चा चौथ्या पंथ आहे. असे मानल्या गेले आहे.

॥ कली होता, तो गतकली झाला । गलीत पात्र झाले सारे ।

पत्रिकेची खोज गडेहो । नाही राहली कोणाले ॥ १६ ॥

द्वापरच्या संधिकाळात कलंकीची कळ घेवुन जो कली उतरला, तो कली पुढे गतकली झाला. या कलीच्या प्रभावाने सर्व गलीत पात्र म्हणजेच नदिचे पात्र जसे दुषीत होते त्या प्रमाणे या कलीद्वारे सर्व दुषित कलंकीत झालेत. त्याचमुळे या पत्रिकेची खोज म्हणजेच या सत्याच्या पत्रिकेची खोज, सत्यदेवाचे भजन पुंजनं ध्यान सुमरन गिण्यान गायणा-या चतुर्पती कृष्ण अवधुत पंथाचा शोध कोण्या स्वार्थी बहु तमरजगुणी तिरगुणी जनाला ३०० ते ४०० वर्षेपर्यंत नाही लागला. आणी पुढेही त्यांना या सत्याच्या पत्रिकेचा खोज नाही लागणार.

कलीच्या संधिकाळात गुप्त कृष्णाने पुर्ण अवतार कुठे घेणार/घेतला ? कुठे चतुर्पता कृष्ण अवधुत पंथ उभा राहिला आहे ? कलीच्या संधिकाळामध्ये कुठे तो श्रीकृष्ण गुप्त रूपात उभा आहे ? कुठे तो श्री कृष्ण गुप्त रूपात उभा राहुन सत्यवगाची मांडणी करत आहे ? केशी यवगी मांडणा आहे या भैसाची ? याची खबर नाही कोणाशी ! या आदीपुरुष भैसाला ओळखीचे ओळखतीन हो जीव ! याला बहु मानवाचे वाटते भेव ! कारण की : हे स्वार्थी रजतम बहु गुणी तिरगुणी बहु मानव जन हे या चतुर्पतीचे चारही वाणीतुन निघणारे हरीनाम मद्यपान करत घेतीन. ईतर वेदांप्रमाणे या चतुर्पता अथर्वन् वेदाच्या ज्ञानात आपले पोटपाण्याचे सोयीसाठी कर्मकांड पुजापाठ... ईत्यादी तिरगुणी ग्यानाचा शिरकाव करून, या निश्कलंकी कृष्णा मुखच्या चतुर्पता अथर्वन् वेदाचा नाश करू पाहतील. म्हणुनच तो कोणा अश्या ऐ-या-गै-याला ही खबर देणार नाही वर ! अश्यांना सहसा या चतुर्पती जवळ येवु देणार नाही. या चतुर्पती अथर्वन् वेदाच्या निरंजन ज्ञानाकडे फिरकु सुध्दा देणार नाही.

कलीच्या संधिकाळात अवतरलेल्या कृष्णाच्या या गुप्त पुर्ण अवताराचे ज्ञान सहजासहजी कोणा स्वार्थी, दोहीत संभाळणा-या तिरगुणीना मिळणार नाही. अश्या दोहीतांना या चतुर्पती पासुन दुर ठेवण्याची सोय, आधीच या श्री कृष्णाने करून ठेवली आहे. हा श्री कृष्ण आपणहुन सच्चे भक्तजनांच्या देहघरी जावुन, त्यांची बुध्दि प्रचोद्यात करतो. आणी या चतुर्पती कृष्ण अवधुत पंथाची निमंत्रण पत्रिका त्यांना देत आहे. त्यां सच्चेजनांना आपणहुन आपल्या हाताशी हात लावत, आपला हात त्यांच्या हाती देत आहे. त्यांना हाती घवुन, या चतुर्पताचे गोत मिळवुन देत आहे.

सर्व सच्चे जनांची धियो/मती/बुद्धि प्रचोदयात म्हणजेच प्रेरीत करत, त्यांना दवंडी प्रमाणे चतुर्पती अथर्वन् वेदाची वाणी सांगत सुटलेला आहे. म्हणूनच या चतुर्पता कृष्ण अवधुत पंथाच्या भुम्मेवर पुढे मग शुध्द सत्वात वावरलेले सच्चे तिरलोकी जन येवुन भिड घालतील. या कृष्णाच्या संगतीला भेटी आंगचे सिध्दगण उभे राहतील. तेव्हा मग अवघे तिरलोक्य जनी येथे गर्दि करतील. भिड घालतील. या मितलोकी येथे स्वर्गिचे दैवत, पाताळाचे पालक येतील. या श्री कृष्णाच्या भेटीसाठी अवघ्याची भिड पडन. कस नाही म्हणावे त्या ओळखीच्या जीवाले ?

चतुर्पतीच्या या सत्याचा शोध कोणा स्वार्थी दोहीत करणारे रजतम बहुगुणी तिरगुणी दोहीत जनांला सहजासहजी लागणार नाही. परंतु तुम्हा हाती हा चतुर्पता अथर्वन् वेद आला. म्हणजेच तुम्हाला कृष्णाची चतुर्पती कृष्ण अवधुत पंथाची निमंत्रण पत्रिका मिळाली. सत्याची पत्रीका मिळाली. कारण की :

- ॥ तुमचा होता काहीतरी पुर्विचा दोरा । म्हणुन आले देव राया तुमच्या देहघरा ॥
- ॥ होता पुर्विचा भाग । म्हणुन झाला हा लाभ ।
- ॥ होत पुर्विच संचित । म्हणुन घडली या कृष्णाची संगत ॥
- ॥ आदीपुरुष बोले अहीनाशी, ऐक हकिकत । तुमच आमच होत, पुर्विच नात ॥

म्हणुन ही सत्याची पत्रिका आपणहुन तुम्हा देहघरा येवुन दिली तुमच्या हातात । ही चतुर्पती ची मौसवाणी दिली तुम्हा हात । मिळवलं हो गोटं । हे तुम्ही जाणा आता निश्चित. ! या शकुनी पत्रिकेचा मान करा हो सदोनित ! तारण तो देही । या कृष्ण महाराजाची महीमा आहे हो मोठी ।



॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥

